

SEROCKI MIEJSCOWNIK

Stanisławowo
Ludwinowo Dębskie
Zalesie Borowe Marynino
Świecienica Izbica
SEROCK
Wola Kiełpińska
Kania Polska
Gasiągowa
Kania Nowa
Nowa Wieś
Stasi Las
Zabłocie
Karolino
Wola Smolana
Jadwisin
Dębinki Guty
Borowa Góra
Bolesławowo
Jachranka
Cupel Szadki
Dosin Dębe
Skubianka
Wierzbita
Lacha

KRAJOZNAWCZO – TURYSTYCZNY PRZEWODNIK PO GMINIE

Odcinek 40 - SEROCK

Dzieła profesora Jaśkiewicza

W Warszawie i innych dużych polskich miastach powstawały i powstają budynki projektowane przez wybitnych polskich i zagranicznych architektów. W małych miasteczkach rzadko w ogóle znamy nazwiska autorów projektujących nie tylko domy, ale również ważne obiekty użyteczności publicznej. Nie musi tak jednak być, co chcę pokazać na przykładzie Serocka i architekta Juliusza Jaśkiewicza.

Prof. Jaśkiewicz Juliusz

Juliusz Jaśkiewicz urodził się 10 sierpnia 1916 r. w Radomiu, jako syn Mariana Jaśkiewicza, uczestnika Powstania Styczniowego i zesłańca na Syberii. W rodzinnym mieście ukończył gimnazjum i wydał swoje pierwsze publikacje. Debiutował poematem „Bałwochwalcze Kroki” opublikowanym w „Okolicy Poetów” nr 6 z 1937 r, a następnie w 1938 r. tomem poezji pt. „Zieleń soczysta”.

Dom Juliusza Jaśkiewicza

Po II wojnie światowej studiował na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, który ukończył w 1948 r. Był wyróżniającym się absolwentem, dlatego wysłano go na dalsze studia w Moskiewskim Instytucie Architektury, gdzie uzyskał tytuł kandydata nauk (doktorat). Po powrocie został zatrudniony w Instytucie Projektowania Architektonicznego Wydz. Architektury PW. W 1953 r. uzyskał III na-

godę za projekt stacji „Plac Teatralny”, w konkursie na projekty szkieletowe wnętrz stacji metra w Warszawie. W 1958 r. otrzymał natomiast wyróżnienie w konkursie na projekt Rozgłośni Polskiego Radia w Warszawie. Był dziekanem Wydziału Architektury w latach 1973-1975, a tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1982 r. Był autorem szeregu publikacji, m.in. książek: Układy modułowe w kompozycji

Ośrodek Narew w trakcie budowy

Ośrodek Narew wschodnia elewacja

Ośrodek Narew

Fragment Ośrodka Narew

architektonicznej, Warszawa 1981 oraz O metaforze w architekturze i innych sztukach pięknych, Warszawa 1991 r. Zmarł 24 listopada 1991 r. i pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Z pierwszego małżeństwa miał córkę Julitę Jaśkiewicz-Macek, absolwentkę Wydziału Architektury PW i współpracowniczkę ojca, m.in. przy opracowaniu Studium konserwatorsko-urbanistycznego miasta Serock, Warszawa 1977. Ostatnio zajmuje się ona projektowaniem wnętrz sakralnych i malowaniem ikon. W marcu 2013 r. w Miejskim Ośrodku Kultury w Legionowie miała miejsce wystawa jej prac, zatytułowana „Język ikon”.

W Serocku pierwszym dziełem prof. Jaśkiewicza był Ośrodek Narew przy ulicy Pułtuskiej. Został on wybudowany na początku lat 70. XX w., początkowo dla Związku Rzemiosł, ale szybko został przejęty przez inną instytucję i przez wiele lat działa jako ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy KC PZPR. Na obszarze 12 ha, zajmowanym przed laty przez tartak i kirkut, powstały dwa duże budynki konferencyjne oraz kilkanaście mniejszych o charakterze mieszkalnym. Po 1990 r. obiekt przejął bank PKO BP, zachowując jego funkcję szkoleniowo-konferencyjną. Ostatnio, to jest wiosną 2013 r. Ośrodek został zamknięty i oczekuje nowego gospodarza.

Sala konferencyjna w Ośrodku Narew

Domek z dachem porośniętym drzewkami

Drugim obiektem, znakomicie wpisanym w ulicę Farną, jest dom parafialny (organistówka), który prof. Jaśkiewicz zaprojektował ok. 1978 r. na prośbę ówczesnego proboszcza ks. Mariana Batogowskiego.

Dwa kolejne dzieła, piętrowe budynki mieszkalne powstały już w latach 80 tych. Pierwszym był dom własny profesora przy ówczesnej ulicy Zaulek (obecnie gen. Hubickiego), z ciekawie zaprojektowanymi spiralnymi schodami na elewacji czołowej, a drugim dom pp. Sokolnickich przy ul. Warszawskiej 15.

Oprócz wspomnianych wyżej projektów architektonicznych oraz opracowania studium konserwatorskiego, należy wspomnieć o dokumentacji fotograficznej Serocka lat 70 tych, z której mogłem skorzystać, dzięki łaskawości wdowy po profesorze, Pani Marii Jaśkiewiczowej, przygotowując książkę „Serock i jego mieszkańcy w starej fotografii”.

Po zbudowaniu własnego domu w Serocku prof. Jaśkiewicz poczuł się prawdziwym seroczaninem i podjął starania mające na celu reaktywowanie Towarzystwa Przyjaciół Serocka. Niestety ówczesne władze gminy niechętnie patrzyły na tego rodzaju inicjatywy, wskutek czego zapał profesora i grupy jego przyjaciół został skutecznie ostudzony.

Tekst i zdjęcia (kolorowe):
Sławomir Jakubczak

Ulica Farna z domem parafialnym projektowanym przez prof. Jaśkiewicza

Dom projektowany przez prof. Jaśkiewicza przy ul. Warszawskiej 15